

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **M. T.** pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného zo dňa 18. marca 2008 proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21. novembra 2007, sp. zn. 6 Tos 5/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **M. T.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 12. mája 2004, sp. zn. 1 T 60/2004, uznal obvineného **M. T.** za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 6. februára 2004 asi o 3.00 hod. v P., na ulici L. po tom, čo poškodená **V. H.** chcela zatvoriť dvere bytu, rukami tieto tlačil a poškodenú vtlačil do chodby bytu, následne vošiel do bytu a aj napriek výzvam poškodenej **V. H.**, aby z bytu odišiel, zotrval tam asi do 10.00 hod. toho istého dňa, kedy vzal z izby poškodenej bicykel, ktorý poškodená držala a žiadala ho, aby bicykel pustil, na čo jej povedal, že ak bicykel nepustí, doláme jej ruky, následne ju chytil za ruku a poškodená z obavy, že jej ruku zlomí, bicykel pustila, po čom **I. R.** chcel bicykel chytiť, ale toho udrel dlaňou do hrudníka a s bicyklom odišiel, čím spôsobil poškodenej **V. H.** škodu vo výške 2 200 Sk.

Za to mu okresný súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, so zaradením na jeho výkon do prvej nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 72 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 mu súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 26. augusta 2004, sp. zn. 22 To 25/2004, zamietol odvolanie obvineného M. T. ako nedôvodné.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 21. novembra 2007, sp. zn. 2 Nt 6/2007, zamietol návrh obvineného na povolenie obnovy konania. Obvinený v návrhu na povolenie obnovy konania uplatnil nové dôkazy a to nájomnú zmluvu z 3. novembra 2002 a vyhlásenie zo dňa 1. októbra 2004, ktoré dopĺňa čestné prehlásenie overené notárskym úradom dňa 1. júla 2003, že spolu s poškodenou žili ako druh a družka. Súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že dôkazy predložené obvineným neboli nové alebo súdu skôr neznáme. Všetky dôkazy predložené obvineným boli súdu prvého ako aj druhého stupňa pri rozhodovaní známe, nakoľko sa nachádzajú v spisovom materiáli. Čo sa týka predloženej nájomnej zmluvy, táto sama o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi nemohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Krajský súd uznesením zo dňa 21. novembra 2007, sp. zn. 6 Tos 5/2008, zamietol sťažnosť obvineného proti vyššie uvedenému rozhodnutiu okresného súdu. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou okresného súdu.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dňa 18. marca 2008 obvinený M. T. dovolanie, ktoré založil na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania spochybňoval správnosť rozhodnutia tak okresného ako aj krajského súdu a to konkrétne, že súdy nesprávne vyhodnotili ním predložené nové dôkazy v návrhu na povolenie obnovy konania. V ďalšom podrobne zopakoval argumentáciu uvedenú v návrhu na povolenie obnovy konania.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zrušil.

Okresný prokurátor vo svojom písomnom vyjadrení navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa 382 písm. c/ Tr. por. alebo, ak nebude doplnené podľa § 373 Tr. por., dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd predtým, ako pristúpi k hodnoteniu relevantnosti dovolacích námietok, musí ako predbežnú otázku skúmať splnenie formálnych podmienok na podanie dovolania. Jednou z nich je aj prípustný predmet dovolania, t.j. rozhodnutie, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Podľa ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. možno podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Pojem „vec právoplatne skončená“ Trestný poriadok žiadnym spôsobom nedefinuje. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno za rozhodnutie, ktorým bola vec právoplatne skončená, považovať také rozhodnutie, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. júna 2006, sp. zn. 3 Tdo 5/2006, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 19, ročník 2007). Dovoláním teda možno napadnúť rozhodnutie vo veci samej, ktorými sú:

1. rozsudok alebo trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest, resp. ochranné opatrenie alebo bolo upustené od potrestania;
2. rozsudok, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby;

3. uznesenie o zastavení trestného stíhania;
4. uznesenie o postúpení veci inému orgánu;
5. uznesenie o uložení ochranného opatrenia;
6. uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania;
7. uznesenie súdu o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania;
8. rozsudok o schválení dohody o vine a treste v obmedzenom rozsahu – § 334 ods. 4 Tr. poriadku;
9. rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti rozsudku alebo uzneseniu uvedenému sub 1 až 7.

Vzhľadom na vyššie uvedený výklad ustanovenia § 368 ods. 1 Tr. por. je evidentné, že dovolanie obvineného M. T. smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nemožno podať a preto musel Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 Tr. por., použijúc uvedené ustanovenie analogicky, pretože neupravuje výslovne dôvod odmietnutia, ak je toto neprípustné.

Najvyšší súd dodáva, že obvinený nepodal dovolanie spôsobom, aký ustanovuje § 373 ods. 1 Tr. por., teda prostredníctvom obhajcu. Tento odstrániteľný nedostatok dovolania síce bolo možné odstrániť výzvou predsedu senátu podľa § 379 ods. 1 Tr. por., avšak s ohľadom na neodstrániteľný nedostatok spočívajúci v napadnutom uznesení krajského súdu, odmietol dovolanie obvineného bez postupu podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. júna 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: